

stemand, der ved Mandens Død havde faaet det for denne i Henhold til Bestemmelserne om Alderdomsforsørgelse af 10. Maj 1869 opsparade Beløb udbetalt, maa anses for at være pensioneret af Statskassen om end paa en anden Maade end den sædvanlige og saaledes være berettiget til Dyrtidstillæg, og i Overensstemmelse hermed er der senere blevet udbetalt Tjenestemænd og deres Enker, der er blevet pensioneret paa den omhandlede Maade, Dyrtids- og Konjunkturtillæg efter de derom gældende Regler, jfr. ogsaa nu Lov Nr. 173 af 1. Maj 1923, § 4.

Efter Tjenestemandenslovens § 71, Stykke 2, har de ved Statsbanerne ansatte, som ved Lovens Ikrafttræden er undergivne Bestemmelserne af 10. Maj 1869 om Alderdomsforsørgelse, samt disses efterladte ved den ansattes Afgang eller Død Krav paa under visse Forudsætninger at blive behandlet efter de tidligere gældende Regler om Alderdomsforsørgelse i Stedet for efter Lovens Pensionsregler, og den efter oven-

nævnte Bestemmelser stedfundne Udbetaling af opsparat Kapital er i Overensstemmelse med det foran anførte blevet anset som en Form for Pensionering i Henhold til Tjenestemandensloven, der som saadan ogsaa hjemlede Ret til at oppebære Dyrtids- og Konjunkturtillæg, som derfor ogsaa er blevet udbetalt til de ganske faa Personer indenfor Statsbanerne, der har valgt den omhandlede Kapitaludbetaling.

Da der efter Finansministeriets For-
mening savnes Hjemmel til Udbetaling af de ommeldte Tillæg, har man ment det rigtigst ved en Tilføjelse til Tjenestemandenslovens § 71, Stykke 2, at tilvejebringe en saadan Hjemmel, hvorhos man søger godkendt de allerede stedfundne Udbetalinger. Det bemærkes, at det kun drejer sig om et ringe Antal Tjenestemænd, saaledes at Spørgsmaalet kun har yderst ringe økonomisk Betydning for Staten, medens det kan have stor Værdi for de enkelte Tjenestemænd og disses Enker.